

Penguenin Gizli Mesajı

Çınar BİBER

Penguenin Gizli Mesajı

Çınar BİBER

Parlak, soğuk bir sabah, penguen Pip buzlu kıyıda paytak paytak yürüdü. Küçük ve yuvarlaktı; sırtı pürüzsüz siyah, yumuşak gri tüylü başı vardı. Kocaman yuvarlak gözleri her yere aynı anda bakıyordu. Pip bütün kumsalın en meraklı yavrusuydu. Küçük turuncu gagasını her çatlağa ve köşeye sokmayı çok severdi.

Pip pürüzsüz taşlardan oluşan bir yığının yanında durdu. Taşların arasına soluk ve parlak bir şey sıkışmıştı. Küçük bir merdiven gibi kıvrılmış sarmal bir deniz kabuğuydu. Pip onu yüzgeçleriyle aldı ve çevirdi. Kabuğun üzerinde koyu, kıvrım kıvrım işaretler vardı. Karla kaplı yollara benziyorlardı.

Pip başını yana eğdi. Bu işaretler ne anlama gelebilirdi? Ne çakıl taşıydılar ne de çizik. Her kıvrımın bir şekli vardı ve her şekil farklıydı. Pip kabuğu kulağına bastırdı ama yalnızca denizi duydu. "Bunu öğrenmeliyim," dedi. Meraklı kalbi tak, tak, tak diye attı.

Pip kabuğu yükseğe tutarak kumsalın ortasına yürüdü. "Bu işaretlerin ne olduğunu bilen var mı?" diye seslendi. İki küçük kril dışarı baktı, sonra yine saklandı. Uykulu bir fok yuvarlanıp esnedi. Kimse bilmiyor gibiydi. Pip kıvrımlara baktı ve kaşlarını çattı. Pes etmek istemiyordu.

Tam o sırada başının üzerinden yumuşak bir kanat hışırtısı geçti. Bir martı yakına kondu ve siyah uçlu gri kanatlarını katladı. Başı ve göğsü kar gibi beyazdı, gagası parlak sarıydı. "Merhaba," dedi. "Ben Martı. Kafan karışmış görünüyor, küçük penguen. Ne buldun?"

Pip kabuğu uzattı. "Üzerinde işaretler var," dedi. "Tuhaf işaretler. Bir anlamı olduğunu düşünüyorum ama ne olduğunu bilmiyorum." Martı turuncu bacaklarıyla yaklaştı ve aşağıya baktı. Küçük koyu gözleri kocaman açıldı. "Aa," dedi yumuşak bir sesle. "Bunlar sadece işaret değil. Bunlar yazıya benziyor."

"Yazı mı?" dedi Pip. "Yazı nedir?" Martı yanındaki düz bir kayanın üzerine tünedi. "Uzaktaki birinin okuyabilmesi için sözleri kâğıda dökme yoludur," dedi. "Limanın yakınındaki tabelalarda yazı görmüştüm. Harfler sözcükleri, sözcükler de mesajları oluşturur." Pip'in yuvarlak gözleri kocaman açıldı. Bir mesaj, tam da yüzgeçlerinin arasında!

Martı sarı gagasıyla işaret etti. "Yakından bak," dedi. "Bu kıvrım bir dalga gibi kıvrılıyor. Şunun üç küçük ucu var, bir yıldız gibi. Bu ise noktalı düz bir çizgi." Pip o kadar yaklaştı ki gagası neredeyse kabuğa değdi. İşaretler küçücüktü ama düzenli ve özenliydi. Birisi onları bilerek yapmıştı.

"Birlikte okuyabilir miyiz?" diye sordu Pip. "Deneyebiliriz," dedi Martı. "Önce her işarete bakarız. Sonra sesleri yüksek sesle söyleriz. Sonra sesleri yapboz parçaları gibi birleştiririz." Pip o kadar hızlı başını salladı ki tüylü başı sallandı. Yapbozları severdi. Bir arkadaş çözmesine yardım edince daha da çok severdi.

Güneş yükselirken yan yana çalıştılar. Martı her şekli seslendirdi, Pip de sesi tekrarladı. Bazı işaretler kolaydı, bazıları zordu. Pip doğru yaptığında küçük turuncu ayaklarıyla yere vurdu. "Bu çok eğlenceli!" diye cıvıladı. "Bir oyun gibi," dedi Martı, "ama sana bir şey öğreten bir oyun."

Sonra Martı durdu ve kabuğun tamamına bir baktı. Gözleri parladı. "Pip," dedi, "sanırım buldum. Dinle." Mesajı yavaş ve net bir şekilde okudu. "Merhaba, küçük dostum. Seni uzaktan izledim. Soru sormaya devam et. Yakından bakmaya devam et. Meraklı kalbin bir hazinedir." Pip şaşkınlıkla nefes aldı.

"Bunu kim gönderirdi?" diye fısıldadı Pip. Martı gülümsedi ve beyaz göğsünü kabarttı. "Seni tanıyan biri," dedi. Pip gözlerini kapattı ve düşündü. Birdenbire eski bir arkadaşını hatırladı: boynunun çevresinde parlak sarı bir leke olan uzun bir penguen. Uzaklara yüzmeye gitmeden önce hep, "Merak etmeyi hiç bırakma, Pip," derdi.

Pip kabuęu yuvarlak karnına bastırđı. "Beni hatırlamış," dedi sevinęle. "Bütün o suların ötesinden bana bir mesaj göndermiş!" Martı başını salladı. "Ve sen onu buldun," dedi, "çünkü onu alacak kadar meraklı ve yardım istemeye cesaret edecek kadar cesurdun." Pip sevinęle kıpırdandı. Küçük ayakları kayada neşeli bir dans yaptı.

"Teşekkür ederim, Martı," dedi Pip. "Tek başıma okuyamazdım." Martı sarı gagasını hafifçe eğdi. "Zor kısmı sen yaptın," dedi. "Sordun. Öğrenmemizin yolu sormaktır." Birlikte uçsuz bucaksız mavi denize baktılar. Uzaklarda bir yerde, boynunda sarı leke olan bir arkadaş yüzüyor ve gülümsüyordu; Pip de ona gülümsedi.

O akşam Pip kabuğu kumsaldaki her penguene gösterdi. Kıvrımların nasıl seslere, seslerin nasıl sözcüklere dönüştüğünü anlattı. "Merak bir hazinedir," dedi gururla. Kocaman yuvarlak gözleri parıldadı. "Ve arkadaşlar dünyayı anlamamıza yardım eder." Diğer yavrular dinlemek için yaklaştı ve Pip içinin ısındığını hissetti.

Pip kabuęu karlı yuvasının yanında sakladı. Her sabah işaretlere bakıp uzaktaki arkadaşını hatırladı. Kendine her zaman meraklı kalacağına söz verdi. Bir şey kafasını karıştırırsa soracaktı. Bilmezse öğrenecekti. Ve bunu her yaptığında küçük kalbi mutlulukla tak, tak, tak diye atacaktı.